

[Ministeren for Grønland.]

selv om en større og større del af befolkningen har opnået acceptable indkomster, ligger levestandarden alligevel efter Grønlandsudvalgets opfattelse på et lavt gennemsnit.

Jeg kan således til illustration af situationen oplyse, at en undersøgelse har vist, at realindkomsten pr. indbygger i Grønland gennemsnitligt kun udgør knap halvdelen af realindkomsterne i det øvrige land.

Grønlandsudvalget af 1960 har derfor henstillet, at der gennemføres en række øjeblikkelige indkomstforbedringer, der skulle bringe levestandarden op på et rimeligt niveau.

De indkomstforbedringer, der er blevet foreslået, er dels af lønmæssig, dels af socialpolitisk art. Der vil således pr. 1. april 1964 blive gennemført en forhøjelse af lønningerne for en meget stor del af de grønlandske lønmodtagere dels gennem en allerede afsluttet ny overenskomst med Grønlandsk Arbejdersammenslutning, dels ved gennemførelse af en ny tjenestemandsløve.

Grønlandsudvalget af 1960 mener ikke, at de nævnte lønmæssige indkomstforbedringer i det lange løb vil stride mod den opstillede målsætning for den økonomiske politik, der går ud på, at forbedringer i den grønlandske befolknings levestandard bør ske parallelt med øgelsen af produktiviteten i det grønlandske samfund.

Efter udvalgets opfattelse kan der nemlig i de kommende år forventes en økonomisk vækst i Grønland, bl. a. som resultat af de investeringer, der finder sted i industrianlæg i en række byer, den betydelige udvidelse af den grønlandske fiskerflåde, som forventes, og det omfattende program for uddannelse af befolkningen.

Inden for det socialpolitiske område går udvalget og landsrådet ind for et forhøjet tilskud til boligbyggeri og eventuelt et yderligere tilskud til billiggørelse af nødvendighedsvarer. Endvidere går udvalget og landsrådet ind for indførelse af en børnetilskudsordning, hvorom forslag hermed fremsættes. Forslaget må anses for en effektiv foranstaltning til højnelse af levestandarden for den grønlandske befolkning, idet tilskuddene tildeles familierne i forhold til deres forsørgerbyrde. En yderligere forhøjelse af

levestandarden må herefter ske i takt med en forøget produktion.

Forslagets hovedpunkter er følgende:

Til danske statsborgere med fast bopæl i Grønland udredes et børnetilskud på 200 kr. årligt for hvert hjemmeværende barn. Tilskuddet ydes fra begyndelsen af det kvartal, hvori barnet fødes, og indtil udgangen af april kvartal i det kalenderår, hvor barnet fylder 14 år, d. v. s. indtil det tidspunkt, hvor skolepligten ophører. Udgifterne ved tilskudsordningen skal bæres af statskassen.

Udgifterne anslås at ville komme til at andrage ca. 3,5 mill. kr. i kalenderåret 1964 med en stigning på op mod 200.000 kr. årligt i de nærmest følgende år som følge af den kraftige befolkningstilvækst.

Ud fra ønsket om at skabe en ordning, der kræver mindst mulig administration, er der ikke foretaget nogen differentiering af bidragets størrelse, efter som barnet er bosat i en by eller på et udsted, eller efter antallet af børn i familien og ej heller efter forældrenes indtægter.

Ifølge lovforslaget udbetales bidraget normalt kvartalsvis forud gennem kommunerne, der dog kan træffe bestemmelse om andre udbetalingsterminer. Dette må særlig anses for at være praktisk i områder med betydelig sæsonledighed, hvor en henlæggelse af udbetalingen til perioder med ringe beskæftigelse kan bidrage til en udjævning af familiernes pengeindkomster.

For så vidt muligt at sikre, at børnetilskuddet anvendes efter sit formål, er de kommunale forsorgsudvalg bemyndiget til i det enkelte tilfælde at bestemme, at udbetalingen af bidraget skal ske i mindre rater eller ydes i naturalier i stedet for i kontanter. Endvidere kan udvalget bestemme, at udbetalingen kun kan ske til den ene af to tilskudsberettigede ægtefæller eller til en anden person.

Idet jeg med hensyn til forslaget enkeltvis og den nærmere motivering skal henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og idet jeg gør opmærksom på, at Grønlands landsråd har udtalt ønske om, at ordningen kommer til at træde i kraft fra den 1. januar 1964, tillader jeg mig at udtrykke håbet om, at lovforslaget må få en hurtig og velvillig behandling i dette høje ting.